

Отъ такъво начело не можеше да се чака сполука, ако и да прина Портата нотата, когато сега искатъ пакъ да подновятъ. Европейското съгласие най-добръ се показа, когато въстанниците подадоха нота. Австрийский комисарь Баронъ Родичъ ги прѣдмваше да гледатъ само на Австрия, като на една тѣхна закрилица, и само отъ нея да чакатъ спасение то си. Половинъ годишното клане и изгубеното врѣме въ праздни прѣговори доказаха, че съ голи думи не може да се внуши довѣрие. Нито побѣгнало то население скланнаше да се върне, нито въстанниците скланнаха да сложатъ оръжието безъ здраво порѣчителство. Въстание то се продължи, и мусулманский фанатизмъ се распалваше повече.

Въ начелото на май той избухна буйно въ Солунъ. Доведената въ градътъ, отъ мусулманети грабната българска мома, отне се отъ роднинити ѝ; мусулманскити простаци се побуниха и убиха консултити французский и германский, безъ да се помръдне властѣта. Това събитие възбуди вниманието на всички. Отъ всичкити държави дойдоха въ Солунско то пристаниште по нѣколко военни кораби; поиска се удовлетворение. Така случка съживи дѣятелностѣта на дипломацията, когато нѣколко врѣме напраздно трѣсеше, какъ да поправи несполуката на графъ Андрашиева нота. Сборътъ въ Берлинъ облекчи работата, и се рѣши да се поднови проектътъ за реформити, които се съдържахъ въ нотата, нъ съ допълнение на необходимо порѣчителство. Това бѣше Берлинский меморандумъ, въ който нѣмаше нищо такъво, което Европа да не приеме. Това най-добръ се види отъ това, дѣто го приаха много лесно всичкити държави, освѣнь Англия. Въ тоа документъ само това бѣше повече, че той допушташе намисането за помиряване то на Босна и на Херцеговина.

Нъ въ това врѣме се размѣниха театралнити декорации. Англия се отдѣли отъ концертътъ съ шумъ, като отхвърли меморандумътъ. Лошити язици говореха, че тя е направила това нѣшто съ прѣдварително споразумѣние, понѣ съ графъ Андраши. Въ същото врѣме тутакси всички се научиха, че при входътъ на Дарданелский протокъ се е показала английската флота, и пръвй британский министръ обади, че цѣльта му е да брани британскити интереси! Въ печатътъ се каза, че тия интереси са цѣлостѣта на Турция, като че ужъ е заплашвало завоевателно нападение отъ нѣкоя страна. Въ Цариградъ зеха да ставатъ ведно по друго съзаклетия и буни. Заблѣжително е, че свалението на Абдулъ Азиса бѣше прѣдказано отъ английскити дописници. Новото правителство, намѣсто реформи, зе да се готви на война, и, като се славеше съ хвалебни пѣсни отъ печатити французски, австрийски и английски, залови се да прилага просвѣштени ти си погледи въ България. Говореше се за нѣкаква си размирица въ България, за пригитоване на въстание; наистина, въ двѣ-три мѣста имаше ведно малко опитване съ два дрѣвени топа и съ барутъ, който не можеше да се запали. Нъ въ повече то европейски дописки, оште отъ начело зе да се потвърждава, че въ България се вършатъ страшни работи. Найдоха се прави люди, които обадиха на свѣтътъ истината. Колкото и да извѣставаше английский посланикъ, колкото и да се смѣлчаваша английскити министри и да не отговареха, като казваха, че вѣстницити прѣувеличаватъ работити, правдата надви. Видъ отъ негодование се повдигна, кога се научи свѣтътъ за звѣрскити подвиги на Ахмедъ ага, на Шевкетъ папа и на тѣхнити сподвижници. А тия звѣрове бидоха наградени отъ Портата и до сега оште си оставатъ ненаказани. Страшний плѣнъ и пожаръ въ България напомянаше врѣме